PENTRU ȘCOLARII PATRIEI

Anul acesta, au fost alocate 150 milioane lei pentru lărgirea și extinderea spațiilor de școlarizare. Ca urmare, o dată cu deschiderea noului an școlar, copiii de pe întreg cuprinsul patriei au primit în dar încă 410 școli noi de opt ani, iar în săptămînile din urmă au mai fost date în folosință altele.

Noi pionieri

Nu de mult, un număr de elevi de la Școala de 8 ani nr. 123 din București au avut fericirea de a primi cravata roșie; adunarea s-a desfășurat într-una din sălile Muzeului de Istorie a Partidului.

Foto: Gr. PREPELIȚĂ

Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIV nr. 46 (882) * miercuri 14 noiembrie 1962 * 8 pagini, 30 bani

Cu pionierii ieșeni în timpul liber

S-a întîmplat așa. Mă aflam la Iași, la Școala de 8 ani nr. 18. Tocmai terminasem de discutat cu cîțiva copii, cînd Zdup, cățelul meu, mi-a spus:

— Gheorghiță, mîine e duminică: ce facem noi? La cinematograf nu e program pentru copii, iar la teatrul de păpuși am mai fost!

Într-adevăr: ce vom face duminică? Dar iată ca Mihăianu Doina, președinta detașamentului 2, ne-a venit în ajutor:

— Vă invităm să mergeți cu noi! Organizăm mîine o drumeție!

UNDE AU DISPĂRUT TANȚA ȘI ANIȘOARA

A doua zi, dimineață, în curtea școlii era forfotă mare. Se făceau ultimele pregătiri. Cu puțin înainte de a porni, Zdup a făcut o descoperire:

— Gheorghiță, au dispărut Tanța și Anișoara! Le-am văzut ieșind pe ușa din față!

— Ssst, vorbiți mai încet! ne șopti Doina. Tanța și Anișoara au plecat să pună biletele pentru jocul de orientare turistică! Am uitat să vă spun aseară... Mai întîi vom face exerciții de semnalizare cu fanioanele și de orientare cu busola. Apoi urmează concursul.

— Vom avea ce vedea! rostii eu încîntat.

DOINA FACE O MĂRTURISIRE

La întoarcere, Doina s-a apropiat de noi.

— V-a plăcut, nu? Să știți însă că nu întotdeauna a fost așa... Anul trecut, duminicile noastre erau mult mai sărace în activități. Dar la adunarea de alegeri am primit o critică!... De acum mă sfătuiesc cu pionierii. Ideile și propunerile lor mă ajută mult. Așa că, acum, în fiecare duminică organizăm activități interesante. Duminica viitoare, de exemplu, pregătim o seară de basme pentru școlarii din clasa a II-a!

PREȘEDINTELE E ÎN FRUNTE

Cînd ne-am despărțit de Doina, ideea reportajului de față se și născuse.

— Știi ce? i-am spus lui Zdup. Hai să mergem să vedem cum își petrec timpul liber și alți pionieri ieșeni!

Și, într-o după-amiază, iată-ne la Școala medie nr. 3.

— Ia te uită, Gheorghiță, aceștia-s pionierii din detașamentul 3 — se bucură Zdup. Am mai scris noi despre ei! Uite-l și pe Mihai, președintele detașamentului.

— Bine-ați venit la noi! ne-a întîmpinat Mihai. Vă rugăm însă să ne iertați că nu putem să stăm de vorbă prea mult. **„Ziua muncii patriotice"** abia a început...

L-am înțeles pe Mihai și am pornit... să lucrăm alături de pionierii detașamentului! Condurache Valeriu, cu grupa lui, se pregătea să plece. Înarmați cu roabe și cărucioare, pionierii porneau la strînsul fierului vechi. Restul grupelor se împărțiseră la săpatul grădiniței din fața școlii și la măturatul curții. Peste o oră, treaba era terminată. Putea să înceapă tradiționalul meci de volei dintre clasele a VI-a A și a VI-a B.

CUM ERA SĂ FAC O POZNĂ

— Ssst, liniște! Aici nu-i voie să latri, îi deranjezi pe copii!

Zdup s-a liniștit îndată, eu însă era cît pe-aci să fac o poznă. Am vrut să-i suflu lui Vasuță Virgil răspunsul la o întrebare, dar m-am oprit la timp. Altfel, toată șezătoarea literară a detașamentului 5 s-ar fi dat peste cap. Iar pregătirile lor minuțioase s-ar fi irosit în zadar. De altfel, Virgil a știut foarte bine și singur. Am putut să aflu astfel multe lucruri interesante de la copii despre Timur și băieții lui, despre Pavlic Morozov și Zoia și Șura... Iar la sfîrșitul șezătorii, Stănel Dumitru mi-a mărturisit că activitatea culturală e foarte mult îndrăgită în detașament.

Am vizitat și alte școli, dornic să văd cum își petrec timpul liber pionierii din Iași și am găsit lucruri interesante: reuniuni pionierești, vizite la muzee, discuții pe teme științifice, învățarea unor noi cîntece și poezii...

GHEORGHIȚĂ-Reporterul

La acțiunea de înfrumusețare a comunei

...a împrejurimilor ei, participă cu entuziasm, alături de cei vîrstnici, și copiii. În primăvara acestui an pionierii și școlarii au ajutat la plantarea a 2 200 puieți de pomi fructiferi.

În toamna aceasta, în cadrul practicii la „Agricultură", pionierii și școlarii au pichetat 3 ha de livadă și au săpat 350 de gropi pentru plantarea puieților. Zilele trecute, copiii au strîns din livezi 1 200 kg de frunze și au lucrat 400 bucăți de tutori pentru puieții plantați. Pînă acum, pionierii Bănescu Maria, Buzea Grigore, Cojocaru Elena, Botez Ion, Leotescu Elena și Panțuru Sanda din detașamentele claselor a VI-a, s-au evidențiat în mod deosebit.

Cu prilejul acestor acțiuni, pionierii și școlarii au reușit să realizeze legătura între cunoștințele teoretice și practice, au contribuit cu drag la acțiunea patriotică de plantare a puieților, de înfrumusețare a locului natal.

GHEORGHE POPESCU
Directorul Școlii de 8 ani
din comuna Moroieni,
raionul Tîrgoviște

E minunat să străbați, drumețind, aleile foșnind de frunze, să respiri aerul tare al diminețiilor de toamnă.

Foto: G. PRIGORIE

Faza raională a concursului micilor naturaliști

După un an de muncă rodnică micii naturaliști din raionul Medgidia s-au întîlnit la tradiționala lor consfătuire. Pionierii Nabancea Ștefan, Bianu Magdalena, Sarivan Elena, Duțu Vetuța, Gheorghiu Rodica și Nazarie Ion de la Școala de 8 ani din comuna Basarabi, au obținut cele mai frumoase rezultate la culturile de legume. Exponatele prezentate de ei au stîrnit un deosebit interes în rîndul micilor naturaliști. Astfel, cercul micilor naturaliști din comuna Basarabi s-a clasat pe primul loc, urmînd apoi cercul micilor naturaliști de la Școala de 8 ani din comuna Mircea Vodă iar pe locul trei, micii naturaliști din comuna Seimenii Mari.

★

Zilele trecute, la Școala de 8 ani nr. 1 din Sibiu a avut loc consfătuirea micilor naturaliști din orașul și raionul Sibiu. Pe primul loc s-au clasat cercurile micilor naturaliști de la Școala nr. 8 și nr. 5 din Sibiu, de la școlile din comunele Șelimbăr și Șura Mică.

Din viața pionierească

PATRU întîmplări cu aceleași personaje

Ne aflăm în cancelaria unei școli. Pe o măsuță, cataloagele. Să le răsfoim. Ia te uită, ce de note bune! Mulți copii au aproape numai 10... Le citim numele. Îi cunoaștem bine. Printre ei sînt băieți și fete despre care s-a vorbit pe larg în adunările pentru alegerea activului pionieresc: sînt președinți de grupă, de detașament, de unitate. Prin rezultatele lor la învățătură, prin comportarea lor de fiecare zi, colegială cu prietenii, respectuoasă cu cei mari, dovedesc că merită încrederea care le-a fost acordată.

Acesta e un lucru normal; membrii activului pionieresc trebuie să fie în toate privințele un exemplu bun pentru toți pionierii și școlarii!

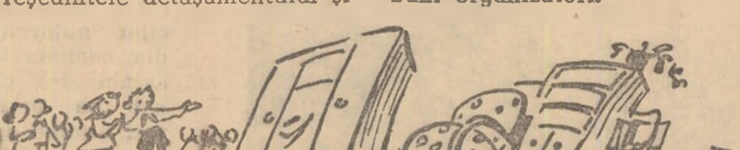
...Iată-ne la camera pionierilor. Se discută despre o acțiune patriotică însemnată: colectarea fierului vechi. Cineva spune că unitatea nu a realizat prea mult în această direcție. De ce? Iese la iveală că nu toți pionierii cunosc la ce folosește fierul vechi în industria siderurgică, apoi că acțiunea s-a desfășurat la voia întîmplării, de la sine, fără îndrumare din partea colectivului de conducere.Ce-i de făcut? Cere cuvîntul un președinte de grupă. Toți îl ascultă cu atenție cunoscînd că de obicei spune lucruri interesante. El propune ca detașamentul să ia legătura prin corespondență cu utemiștii de la una din marile cetăți ale oțelului. În felul acesta, vor afla multe despre siderurgie, vor cîștiga noi prieteni. Propunerea e binevenită. Toți își dau seama că, prin aplicarea ei, acțiunea de colectare a fierului vechi se va înviora. Președintele de grupă e felicitat pentru ideea sa.

Acesta nu e un fapt neobișnuit; se știe că membrii activului pionieresc trebuie să dea întotdeauna dovadă de inițiativă.

...În detașament se discută despre programul de activități pentru luna următoare. Un pionier sugerează să se organizeze o vizită la noua fabrică de mobilă, altul e de părere că băieții din echipa de fotbal ar trebui să se întîlnească cu vestitul centru înaintaș al cutărei echipe din campionatul categoriei A, o fată spune că ar fi bine să se organizeze o seară literară — și așa mai departe. Președintele detașamentului și președinții de grupă notează totul. Apoi, ei aleg cele mai interesante propuneri, fixează datele precise la care vor avea loc acțiunile sportive, stabilesc ce va face fiecare grupă și fiecare pionier pentru reușita acestora. Toți pionierii sînt mulțumiți și pornesc de îndată la lucru.

Este știut că membrii activului pionieresc trebuie să fie buni organizatori.

...O întîmplare nu tocmai plăcută: un băiat a luat al doilea patru la matematică. Președintele grupei lui îl critică aspru, băiatul se înroșește, e gata să sară la ceartă. „Să vedem ce e de făcut" continuă netulburat președintele grupei, și băiatul își dă seama că și pe el îl preocupă același lucru. Timp de două săptămîni, băiatul va învăța la matematică cu unul din fruntașii clasei. Timpul trece. Băiatul e ascultat din nou și primește un 9. Nu-i spune nimic colegului său, președintele de grupă, dar acesta știe că are un nou prieten.

Este firesc: membrii activului pionieresc trebuie să fie buni prieteni cu toți pionierii, adevărați colegi.

SANDU ALEXANDRU

Ce scriem în jurnalul detașamentului

Un răspuns pe săptămînă

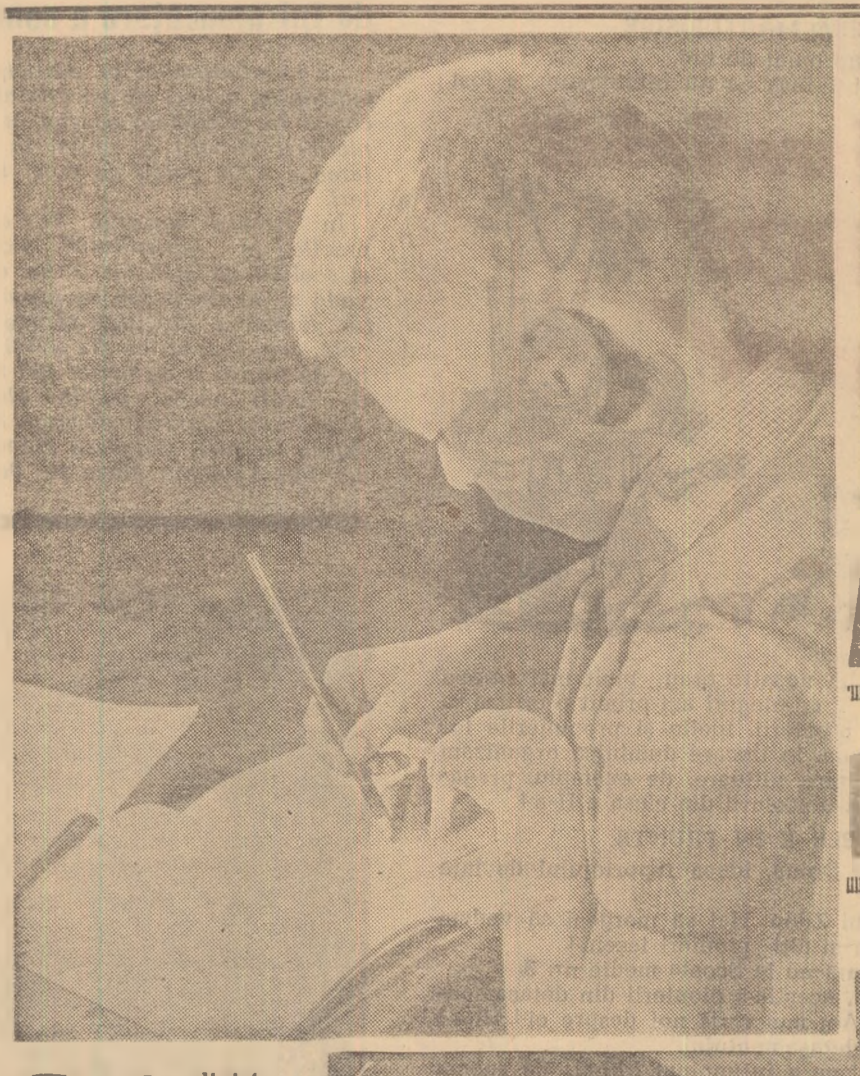
Mai mulți președinți de detașament aleși în acest an, ne-au pus următoarea întrebare: „CE SCRIEM ÎN JURNALUL DETAȘAMENTULUI"? Socotim că răspunsul nostru le va fi de folos și altor membri ai activelor pionierești.

Jurnalul detașamentului are ca scop să înfățișeze activitatea detașamentului, să fie oglinda muncii pionierilor din detașament. Astfel, aici vor fi consemnate, la datele respective, evenimente cum sînt deschiderea anului școlar, alegerea activului pionieresc, felul în care pionierii cinstesc zile memorabile ca 7 Noiembrie, 30 Decembrie, 1 Mai, 23 August. De asemenea, în jurnalul detașamentului se va vorbi, cronologic, despre toate adunările de detașament: în ce au constat ele, cum au fost organizate, cum s-au desfășurat. Tot astfel, vor fi trecute, pe măsură ce au loc, diferitele acțiuni organizate de detașament: drumeții și excursii, vizite în întreprinderi și unități agricole socialiste, întîlniri cu activiști de partid și de stat, cu oameni de știință și artă, vizionări de filme și spectacole, participarea pionierilor la concursurile tradiționale ale organizației de pionieri, la munca patriotică etc. De asemenea, vor fi notate în jurnalul detașamentului participarea pionierilor din detașament la acțiunile organizate pe întreaga unitate precum și unele acțiuni mai izbutite din grupele detașamentului respectiv.

Dar oare numai atît trebuie să scrieți în jurnalul detașamentului? Nu, nu numai atît. În detașament se petrec multe întîmplări interesante, din care ai ce învăța. De pildă, se poate scrie despre bunele rezultate ale unei grupe de întrajutorare la învățătură, despre o inițiativă privind înfrumusețarea clasei, despre comportarea meritorie a unor pionieri. E recomandabil, de asemenea, să vorbiți în jurnalul detașamentului despre cum se manifestă într-o împrejurare sau alta opinia colectivului; cum ați reușit să-l îndreptați pe un băiat indisciplinat sau cum ați procedat la înlăturarea unor lipsuri (cum ar fi caracterul plictisitor al unor adunări, de pildă!).

E bine ca descrierea diferitelor evenimente și întîmplări din detașament să nu se reducă la o scurtă însemnare, de 2—3 rînduri. Puteți scrie de fiecare dată chiar o pagină întreagă, pentru ca totul să fie clar. De pildă, cum s-a născut ideea unei anumite acțiuni, cum ați organizat această acțiune, ce pionieri s-au remarcat cu acest prilej. Aceasta, deoarece jurnalul detașamentului trebuie să fie nu numai o oglindă a muncii voastre pionierești, ci și un bogat izvor de experiență.

Firește, e bine ca în jurnalul detașamentului să scrieți curat, caligrafic, fără ștersături. Nu așteptați să treacă prea mult timp de la evenimentul despre care scrieți; faceți însemnările respective cel tîrziu a doua zi, neuitînd ca de fiecare dată să notați ziua, luna și anul.

Acasă și la școală

În casă e liniște. La măsuța lui de lucru, Valeriu, fața-n față cu cărțile și caietele, își pregătește cu atenție temele pentru ziua următoare. El știe că studiul individual este baza însușirii cunoștințelor.

Și iată: pregătirea minuțioasă a lecțiilor îi aduce lui Valeriu numai note foarte bune și cuvinte de laudă din partea tovarășei învățătoare.

Pionierul Ionescu Valeriu este în clasa a IV-a, la Școala de 8 ani nr. 28 din Capitală. Nu de mult, el a fost ales președinte de detașament.

Gr. PREPELIȚĂ

Propuneri interesante

Ceea ce a dat adunării de unitate a pionierilor din Liebling, raionul Deta, regiunea Banat un caracter deosebit au fost propunerile pe care fiecare s-a simţit dator să le facă pentru activitatea de viitor. Foarte frumos au vorbit Pop Sofica, Pop Anastasia, Maliţa Valeria şi Lenhard Hans despre cum trebuie să procedeze grupele şi detaşamentele pentru ca notele bune să se înmulţească în carnetul fiecărui pionier şi şcolar. Cuvintele lor au avut darul să atragă în această discuţie mulţi copii, care au arătat practic, ce vor face. Dornici să desfăşoare o activitate bogată, variată, pionierii au continuat cu propuneri care de care mai interesante. Walter Elisabeta a propus organizarea unei adunări despre „Ce e nou în regiunea noastră", iar Farcaş Roxana — o discuţie despre „Zborul cosmic executat de Andrian Nikolaev şi Pavel Popovici". Iată şi alte propuneri: să fie învăţate noi cîntece despre patrie şi partid, să se organizeze mai multe acţiuni cultural-artistice şi sportive, reuniuni pionereşti, drumeţii şi aşa mai departe. Se poate spune că, în felul acesta, pionierii au contribuit cu toţii la îmbogăţirea programului de activităţi.

În privinţa noului preşedinte de unitate, toţi au fost de părere că Roman Rodica, din clasa a VI-a, este cea mai nimerită. Pionieră harnică, sîrguincioasă la carte, plină de iniţiativă, energică, nelipsită de la toate acţiunile unităţii, ea a fost aleasă în unanimitate.

(După o corespondenţă a tovarăşei Sabina Frunză, instructoare superioară de pionieri).

DAN ALEXANDRESCU

UN PIONIER DESTOINIC

„Oare m-am comportat eu anul trecut aşa cum trebuie? Oare colegii au fost mulţumiţi de munca mea?" s-a întrebat nu odată Barbălată Costică, preşedintele unităţii de pionieri de la Şcoala de 8 ani nr. 166 din Bucureşti.

În acea zi de octombrie, soarele îşi trimitea saluturile sale calde. Adunare de unitate. Pasajele din jurnalul unităţii erau ascultate de pionieri. Cu toţii au retrăit clipele petrecute în excursia de la G.A.C. Dudu, unde au dat cu voie bună şi o mînă de ajutor colectiviştilor, şi-au amintit cu emoţie de vizitele făcute la Muzeul de Istorie a Partidului, la Galeriile de artă ale R.P.R... Şi-au amintit de adunările organizate anul trecut, de cîntecele şi de jocurile învăţate.

Toate acestea erau, în bună parte, legate şi de numele lui Costică, de colectivul de conducere al unităţii.

De aceea, în clipa cînd s-a pus întrebarea: cine să fie noul preşedinte al unităţii? *propunerea a fost unanimă:* Barbălată Costică!

Si iată că Barbălată a avut cinstea şi bucuria să rămînă în continuare preşedinte de unitate. L-au ascultat pionierii, cei ce l-au ales, cu multă tragere de inimă, iar după aceea, la serbarea ce a avut loc au dat ghes cîntecului, versului şi jocului, căci alegerea preşedintelui de unitate este totdeauna prilej de veselie. E firesc: treburile vor merge bine şi anul acesta. Dacă te gîndeşti numai la focul de tabără plănuit pe curînd în programul de activităţi, şi la alte frumoase acţiuni, nu se poate să nu fii vesel.

S. TRESTIANU

FOILETON

Desen de P. MANU

Pionierul Staicu Aurel, din clasa a VII-a A de la Şcoala de 8 ani din Segarcea e un băiat *„isteţ"*. Cel puţin aşa se consideră el. De ce e „isteţ"? Motivele sînt mai multe. Să le luăm pe rînd.

Staicu Aurel nu-şi pregăteşte lecţiile aşa cum şi le pregătesc cei mai mulţi dintre colegii lui, ci, într-un mod cu totul „original". Fiind băiat „isteţ", el îşi face întotdeauna socoteala cam aşa: „Nu m-a ascultat cam de mult la matematică. Deci, s-ar putea ca mîine să mă asculte! Atunci, trebuie să-mi fac tema". Şi şi-o face destul de conştiincios. Alteori, lucrurile se petrec invers: „Ieri m-a ascultat la romînă. Va să zică, mîine nu mă mai ascultă în nici un caz. De ce să-mi mai bat capul cu tema pe care o avem de pregătit?"

Dar, vorba ceea, socoteala de acasă nu se potriveşte cu cea din tîrg. Şi, deşi-i „băiat isteţ", nu ştiu cum se face că de la un timp lui Aurel i se încurcă mai mereu treburile. De pildă, tocmai atunci cînd vine cu tema nepregătită, pe el îl pune să răspundă primul. Şi, cu toată „isteţimea" lui, se înţelege că n-are ce face. Dovadă stau cele două note pe care le-a luat anul acesta: un 4 şi un 5 cît el de mari.

„Isteţimea" lui Staicu Aurel nu se rezumă însă numai la modul de a-şi pregăti temele, sau, mai bine-zis, de a nu-şi pregăti temele.

Aurel şi-a făcut cîţiva „prieteni" din afara şcolii, ceva mai mari decît el, cu care are obiceiul, cum se zice, să „taie frunză la cîini". Ore întregi şi le pierde hoinărind fără rost.

Aşa se face că Aurel dă multă bătaie de cap colectivului de pionieri, tovarăşilor profesori.

Nu mai e mult şi va termina şcoala dar de pe acum e timpul să-şi pună întrebarea: „Ce voi deveni în viaţă?" El trebuie să înţeleagă că orice profesie şi-ar alege, i se va cere o bună pregătire. Şi viitoarea meserie se bazează şi pe pregătirea cu care va ieşi de aici, din şcoala de 8 ani. După cum spun colegii lui şi tovarăşii profesori, Aurel e un elev capabil. Cînd vrea să înveţe, învaţă. Dovadă, cele cîteva note de 10 pe care le-a luat anul trecut. Pe urmă, Aurel are şi exemple bune de urmat. Pita Paraschiva, Mincă Paula, Petrovici Ştefania sînt doar cîteva din colegele lui, pioniere fruntaşe la învăţătură şi disciplină. Colectivul de pionieri, profesorii trebuie să-l ajute şi mai mult, în aşa fel încît Staicu Aurel să intre şi el în rîndul fruntaşilor.

Dar, înainte de toate, tu, Aurele, trebuie să înţelegi că nu-i demn de un pionier să se împace cu mediocritatea la învăţătură şi să fie certat cu disciplina. Ai în faţa ta tot viitorul, toate posibilităţile. Azi, în ţara noastră socialistă poţi să devii ce vrei: profesor, strungar, medic, savant. Numai că pentru a ajunge la aşa ceva, trebuie să munceşti încă de pe acum, cu multă seriozitate şi tragere de inimă, trebuie să înveţi, trebuie să fii disciplinat.

C. DIACONU

CONCURSUL C. E. C.

Pentru dezlegătorii de rebusuri

Publicăm alăturat jocurile oferite spre dezlegare amatorilor de rebusuri de către **Centrala de Economii şi Consemnaţiuni — C.E.C.**

Aşa după cum am anunţat în numărul precedent, dezlegătorii acestor jocuri vor primii **numeroase şi importante PREMII în obiecte şi în librete de economii cu depuneri iniţiale,** precum şi un **PREMIU COLECTIV** constînd din echipament sportiv, pentru şcoala care, în raport cu numărul de elevi care-o frecventează, va avea cel mai mare număr de participanţi la dezlegările acestor jocuri.

Premiile sînt oferite de C.E.C. cu prilejul „SĂPTĂMÎNII ECONOMIEI".

Trimiteţi dezlegările cel mai tîrziu pînă la **30 NOIEMBRIE** — data poştei — pe adresa: **„Scînteia pionierului", Piaţa Scînteii nr. 1 Bucureşti,** cu menţiunea pe plic: **„PENTRU C.E.C.".**

Pionieri şi şcolari, participaţi în număr cît mai mare la dezlegarea acestor jocuri!

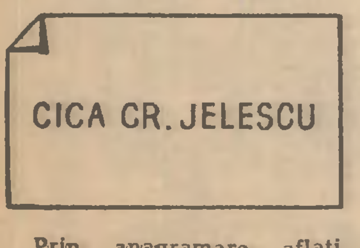
Criptogramă

S	I	V	E	T	I	C	O
C	E	C	A	L	I	T	N
I	N	A	T	N	I	R	I
E	I	O	I	A	B	U	B
O	M	N	A	T	I	I	L
N	O	E	L	E	N	D	A
E	C	D	E	P	U	E	Z
A	E	R	A	T	L	O	V

Pornind dintr-un anumit loc şi urmînd o anumită cale, veţi afla un înţelept îndemn.

★

Carte de vizită

Prin anagramare aflaţi profesiunea, instituţia şi oraşul în care munceşte tovarăşa Jelescu.

★

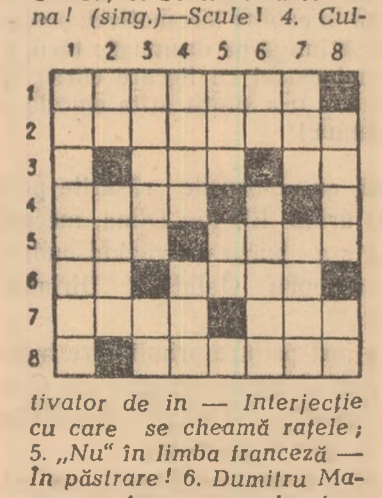
C. E. C.

ORIZONTAL

1. Unul din avantajele economisirii la C.E.C.; 2. Rezultatul spiritului gospodăresc al oamenilor muncii, o formă de împletire a intereselor personale cu interesele întregii colectivităţi; 3. Cei economi îi depun la C.E.C. (sing.) — Perioada de timp la care se calculează dobînda; 4. Veselie; 5. Nicolae — Nici una nu-i prea mică pentru a fi depusă la C. E. C.; 6. Economii şi Consemnaţiuni — Din ea se extrag numerele cîştigătoare ale obligaţiunilor C.E.C., ale libretelor de economii cu cîştiguri etc. 7. Pericol pe care nu-l au depunătorii la C.E.C. — Posedă bani la C.E.C.; 8. Prietenul nedespărţit al celor economi.

VERTICAL:

1. Le efectuează la C.E.C. elevii economi; 2. Toc fără... peniţă! — Şi astfel de sume se pot depune la C.E.C.; 3. Se numără toamna! (sing.)—Scule! 4. Cultivator de in — Interjecţie cu care se cheamă raţele; 5. „Nu" în limba franceză — În păstrare! 6. Dumitru Manea — Aşa cum au loc tragerile la sorţi ale obligaţiunilor C.E.C.; 7. Cea de colo. — Oferă o vacanţă plăcută, pe care mulţi şi-o realizează prin economii C.E.C.; 8. Mai trebuie — În libret!

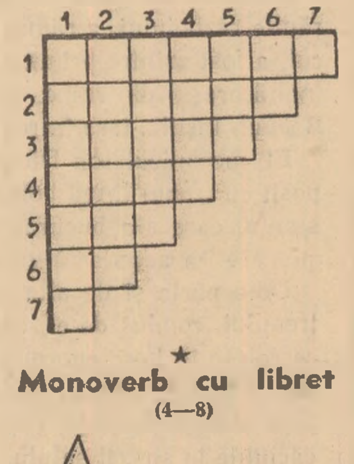

★

Triunghi

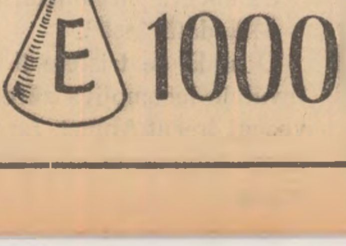
ORIZONTAL ŞI VERTICAL

1. Aşa devin economiile depuse la C.E.C. 2. Formulă de recunoaştere care se foloseşte şi într-un sistem de depunere. 3. Localităţi cu unităţi mari C.E.C. 4. Rînduială. 5. În libret. 6. Încasată la sfîrşit! 7. Este.

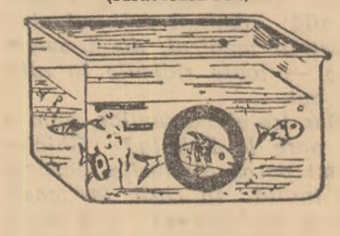

★

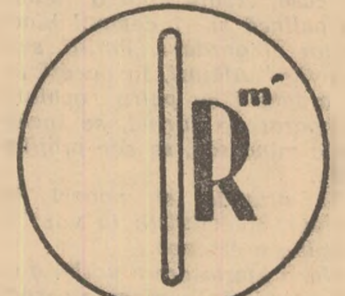
Monoverb cu libret
(4—8)

Metagramă ilustrată şi anagramată... geografică
(XXOXXXX)
(XXXXXOX)

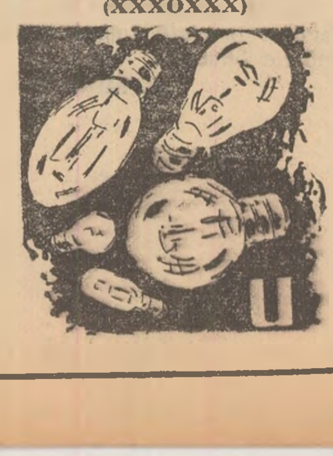

Monoverb tehnic
(5—7)

★

Monoverb cu incastru anagramat în vacanţă
(XXXOXXX)

In satul dintre coline

La redacție a sosit o scrisoare. Pioniera Pavel Rodica, din Bobota, raionul Șimleul Silvaniei, ne scria despre viața nouă din satul ei. Și iată-ne pornind pe urmele acestei scrisori. Cum arăta oare acest sat, pitit printre dealurile din depresiunea Șimleului, cu douăzeci de ani în urmă? Interlocutoarea, Maria Loghin, o bătrînică cu vorba domoală, pe chipul căreia citești ca într-o carte toate necazurile și bucuriile celor șaizeci de ani ai săi, scoase un oftat prelung.

— Viață amărîtă era pe timpuri — asta era!... Din vorbele ei rostite cu durere și obidă, se desprinde o imagine tristă, apăsătoare, despre viața oamenilor de pe aceste meleaguri, unde, în anii regimului burghezo-moșieresc, foamea și frigul, bolile de tot felul și neștiința de carte se cuibăriseră în toate familiile celor nevoiași. „Acum satul nostru a devenit de nerecunoscut", ne scria Rodica. Într-adevăr, în acest sătuc, ca de altfel în toate colțurile patriei, s-au înfăptuit, în anii puterii populare, atîtea și atîtea prefaceri

Pe urmele unei scrisori

la care, cu ani în urmă, în trecut, oamenii de aici nici nu visau măcar... Mai mult de jumătate din casele satului, adică vreo 300, sînt noi, construite în ultimii 15 ani. Și în tot atîtea case strălucește lumina electrică, cîntă aparatele de radio. Ulițele au fost reparate, iar pe marginea lor au apărut trotuare pietruite. În centrul satului a răsărit noul local al școlii de 8 ani, cu șase săli de clasă, mari, luminoase, unde 16 cadre didactice îi ajută cu grijă și răbdare pe fiii colectiviștilor din Bobota să se adape la izvorul nesecat al științei de carte. Alături de noua școală se află căminul cultural, dispensarul medical, două magazine — toate ridicate în ultimii ani.

Dar traiul oamenilor, cum o fi oare la Bobota? Ghicindu-mi parcă gîndurile, gazdele mă invită în casă. Pe masă, într-o farfurie, se află tăiată mărunt, slănină, iar într-o altă farfurie, mai mare, pîine albă, de casă. Apare apoi o sticlă cu palincă și îndemnul binevoitor al gazdei: „Poftiți, serviți-vă"! Alături, în bucătărie, la aragazul cu patru ochiuri, cumpărat de curînd, se încălzește mîncarea, se coc prăjiturile...

Și oriunde ai poposi în Bobota, colectiviștii te vor întîmpina asemenea.

Nana Maria are o vorbă a ei referitor la întîmpinarea oaspeților; după ce-i ospătează, le povestește despre ce-a fost Bobota și ce-a devenit, spune: „Asta ca să se știe că astăzi, la Bobota, colectiviștii au cu adevărat o viață îmbelșugată, plină de bucurii".

A. MIRCEA

Cu trenul de cursă lungă

Cum să nu-ți simți inima cuprinsă de emoție și bucurie: peste tot, zările patriei te întîmpină cu întinsul ogoarelor înfrățite, cu siluetele construcțiilor noi!

Reportaj de AL. D. IFRIM

Mai sînt cîteva clipe...

Pe sub pîntecul locomotivei se învălătucesc fuioare fierbinți de abur. Acele manometrelor vibrează nervos pe cadranele de smalț. Dincolo de portița rotundă de metal, din cabină, duduie flăcările.

O adevărată uzină e locomotiva!

Mecanicul cuprinde totul dintr-o privire. Cunoaște fiecare șurub, fiecare părticică e o părticică din sufletul lui. O aude răsuflînd adînc, privește flăcările: se hîrjonesc ele, zvăpăiatele, dar nu ies o clipă din cuvîntul și voința lui!

Mecanicul scoate ceasornicul din buzunar. Se uită atent: e timpul!

Dă semnalul de plecare. Fluieratul scăpat din strînsura de alarmă a țîșnit scurt, s-a risipit în văzduh. Ca un salut dat depărtărilor. Așa cum îi place mecanicului.

O apăsare puternică pe maneta regulatorului și locomotiva se urnește din loc, lunecă pe șinele ce se pierd ca două linii abia perceptibile, departe, la orizont.

Decenii întregi — trei la număr — zi de zi, a urcat mecanicul Ion Dima în cabina locomotivei, conducînd trenuri de cursă lungă pe drumurile țării, în lung și în lat. S-a bucurat cu fiecare cursă. Și totuși, parcă niciodată n-a simțit atîta emoție ca în această zi însorită de toamnă!

Galațiul, cu gara lui nouă, cu blocurile răsărite peste rănile războiului, a rămas în urmă. El, Ion Dima, mecanicul, a fost printre primii care s-a bucurat văzînd cum se înalță orașul din ruine. Și nu numai Galațiul! Bîrladul! Bacăul, Iașul... țara întreagă!

El, mecanicul Ion Dima, a fost printre primii care a poposit cu trenul lîngă bolțile noii și frumoasei gări din Constanța, care s-a bucurat de veselia și cîntecele pionierilor pe care i-a adus astă-vară în tabără, la mare.

De-o parte și de alta a liniei ferate, pe lîngă geamurile trenului condus de el, ogoarele înfrățite ale colectiviștilor se rotesc în hore enorme. Din loc în loc, îl întîmpină șiruri de tractoare, aliniate în lungul brazdelor. Pe la porți, în fața caselor însorite, copii cu fețe luminoase, aruncă cu căciulile în sus, îl salută...

Se bucură mecanicul, se bucură de bucuria copiilor.

Altă dată însă...

O undă de tristețe îl încearcă. Prin pînza de aburi ce învăluie locomotiva zărește parcă un alt sat, cel rămas în veacul trecut. Atunci, nu tractoare îl întîmpinau în cîmp, ci fețele întunecate ale țăranilor trudind laolaltă cu boii pe arătură.

Gara de Nord. Pe peron, lume multă. La capătul liniilor, acolo unde opresc trenuri ce sosesc din toată țara, un grup de ceferiști. Cîțiva dintre ei poartă buchete albe de crizanteme.

— Nea Dima, sosește nea Dima, strigă cineva luîndu-și privirea de pe cadranul ceasornicului mare, suspendat sub bolta învăluită în lumină de neon.

Pe una din linii, tocmai se apropie, pufăind, o locomotivă mare, cu stea roșie în față.

La pervazul cabinei se zărește el, mecanicul Ion Dima. Ochii îi joacă în lacrimi. De emoție, căci azi, iese la pensie, se întoarce din ultima cursă!

Aproape un milion de kilometri a parcurs pe drumurile țării, cu locomotiva, comunistul Ion Dima!

— Te felicităm din inimă, îi spun ceferiștii, tovarășii lui de muncă. Și spre mîinile aspre ale mecanicului se ridică zeci de mîini, laolaltă cu zeci de buchete de crizanteme. Simbol al dragostei și prețuirii pentru tovarășul lor de muncă, modestul și harnicul ceferist.

BUCUREȘTI

Mahalaua dracului

pictură de ȘTEFAN LUCHIAN

Mahalaua dracului, așa se mea cartierul Filantropia în c a locuit un timp pictorul. Pe tunci, cartierul era plin de no cu case dărăpănate, cum se v și în pictura alăturată.

O POVESTE SIMPLĂ

De la ograda cu acareturile gospodăriei colective — magazii, grajduri, coteţe, basculă, — pînă la sediu, în mijlocul aşezării, e cale de doi kilometri. Pămînturile unite ale colectiviştilor se întind de jur-împrejurul satului. Toate drumurile care duc de la ograda gospodăriei spre tarlale, trec prin sat. Pe drumul ce leagă gospodăria propriu-zisă de sat, mergeam şi eu într-una din zilele acestea. Un colectivist tînăr, care transporta ştiuleţi de porumb de la nu ştiu care tarla, aflînd că vreau să ajung la sediu, m-a invitat să iau loc pe loitra căruţei. Priveam convoaiele de căruţe încărcate doldora cu porumb galben ca aurul şi mă bucuram de iureşul înfocat al muncii colectiviştilor.

Din urmă, ne ajunse un tînăr pe bicicletă. Era înalt, slăbuţ, cu un basc tras ştrengăreşte peste ochi. Schimbă cîteva cuvinte cu cel din căruţă. Vorbeau despre recoltarea porumbului. Cel de pe bicicletă l-a servit pe celălalt cu o ţigară. Mergeau tăcuţi, unul aşteptîndu-l pe celălalt. Fiecare avînd grijă de... vehiculul lui. Poate îi stînjenea prezenţa mea. La un moment dat, văd că tînărul de pe bicicletă se opreşte şi coboară. Se apleacă şi ridică din drum un ştiulete de porumb căzut din căruţa încărcată cu vîrf. Urcă din nou pe bicicletă şi ne ajunse din urmă. Îl privesc. Ţinea în mîna dreaptă şi ştiuletele, şi ghidonul.

După cîteva minute, se opreşte iarăşi şi mai ridică un ştiulete. Apoi altul. Pe unul, neavînd buzunare, îl băgase în sîn. S-a dus cu ştiuleţii de porumb direct la magazia colectivei. N-a spus nimic, i-a aruncat în magazie vorbind despre cu totul altceva.

Să fie un simplu gest? Nu. E ceva mai mult. E un act de conştiinţă. Grija pentru avutul gospodăriei, al lor, al colectiviştilor. Oricine ar fi procedat la fel? Poate...

După ce-i spusei preşedintelui ce vînt m-a adus în gospodăria colectivă din comuna Horia, raionul Lehliu, îi arătai băiatul cu ştiuleţii şi-l întrebai despre el.

— Aaa, Georgică (Gheorghe Manole) — se însufleţi preşedintele — vrednic băiat! Primul e la treabă. Acum dă ajutor tractoriştilor. L-au cerut, îl cunosc din alte campanii. După Georgică s-a dus şi Moise Marin să ajute. Apoi şi alţi utemişti. Au pus umărul să terminăm la timp însămînţările.

Aşadar, nu greşisem. Lucrurile mărunte, un gest simplu, aşa cum am văzut, dezvăluie de cele mai multe ori un caracter interesant, o conştiinţă înaltă.

Munca, pasiunea, dragostea cu care lucrează în gospodărie sînt acelea care-l fac pe utemistul Gheorghe Manole să procedeze aşa.

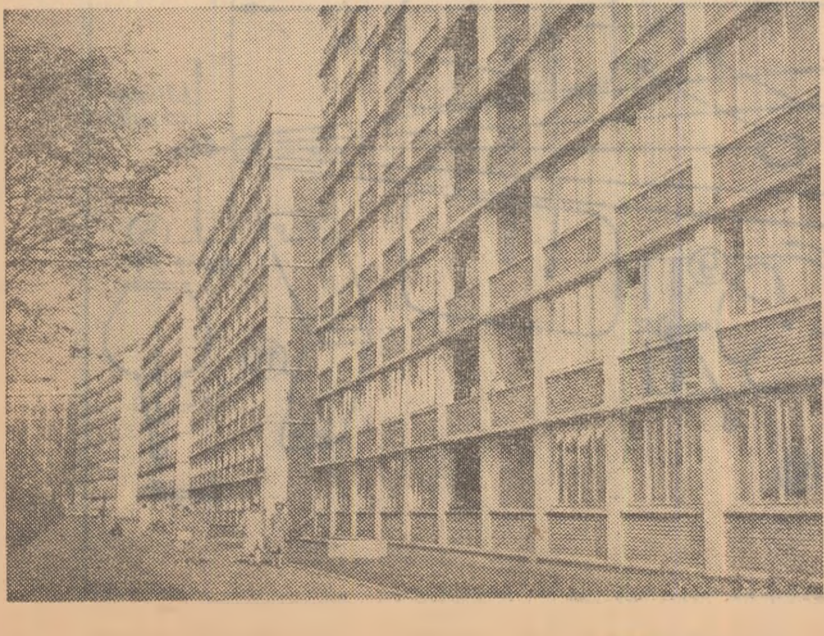
VASILE CĂBULEA

...UL IERI ŞI AZI...

Cartierul Filantropia — azi: noi construcţii

Şi aici, ca în toate colţurile Bucureştiului, s-au ridicat în anii puterii populare blocuri monumentale, moderne locuinţe pentru oamenii muncii şi copiii lor.

ATLASUL PIONIERULUI

YEMEN

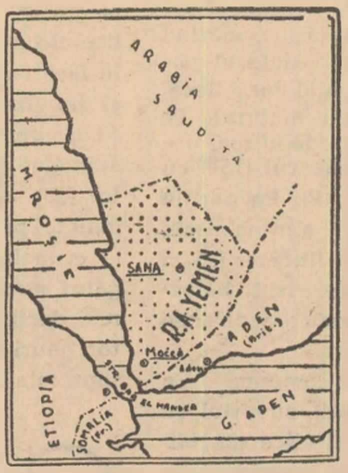
Republica Arabă Yemen, de curînd proclamată, este un stat în sud-vestul peninsulei Arabe care, pînă în 1918 — cînd a devenit independent — făcea parte din fostul imperiu otoman.

R. A. Yemen are o suprafaţă de 195 000 km p, se învecinează cu Arabia Saudită, Aden, Marea Roşie şi are o populaţie de aproximativ 5 milioane locuitori — în majoritate arabi.

Ţară agrară, Yemenul are întinse plantaţii de cafea (de aci vine renumita cafea „Mocca") iar ca principale culturi mai are sorg, grîu, orz, porumb, vii, fructe. Industrie nu are iar comunicaţiile sînt slab dezvoltate — în Yemen neexistînd de loc căi ferate.

Capitala ţării este Sanaa, oraş cu 60 000 de locuitori. Alte oraşe: Hodeidah, Taiz, Luhaia, Mocca.

Pînă la proclamarea Republicii Arabe Yemen, Yemenul a fost un regat feudal-teocratic în care imamul (şeful statului) deţinea puteri depline atît ca rege cît şi ca şef al bisericii. Regele yemenit tăia şi spînzura după bunul său plac, atrăgînd asupra sa ura întregului popor. Familia regală Said a domnit tiranic 1 100 de ani peste o ţară înapoiată, cu aproape 90 la sută din populaţie analfabetă, peste un popor locuind în case insalubre, improvizate.

În Yemen nu se putea întîmpla nimic fără încuviinţarea regelui: un om voia să cumpere cuie pentru o uşă, un altul voia să se interneze în spital, un altul cine ştie ce anume voia să întreprindă... fiecăruia îi trebuia mai întîi încuviinţarea regelui! Regele era şi judecătorul suprem al ţării. Iată ce relata despre aceasta o doctoriţă din R. F. Germană, care a locuit mult timp în Yemen: „Dacă era vorba de furtul unei cămile, sau de pedepsirea unui hoţ, regele, înconjurat de kaizi, trebuia să conducă „procesul"... Unor pedepsiţi li se tăia mîna. Pentru a opri sîngerarea, se băga ciotul în ulei clocotit..."

Prin informatorii săi, regele afla tot ce se petrecea în ţară şi-i pedepsea cumplit pe supuşi. Ultimul rege, Ahmed I, cu trei săptămîni înainte de a fi fost ucis, el însuşi, a ordonat decapitarea a 23 de tineri pe care i-a bănuit urzind împotriva sa.

Ca orice tiranie urîtă de popor, şi tirania regilor din familia Said a fost răsturnată în septembrie 1962 şi instaurată republica. Cu sprijin din partea rudelor sale care domnesc în Iordania şi Arabia Saudită şi din partea imperialiştilor anglo-americani, Hasan, fratele fostului rege, a atacat propriu-i popor pentru a pune el mîna pe putere. Trupele revoluţionare yemenite însă, l-au pus pe fugă.

Noul guvern revoluţionar are ca principale ţeluri — aşa cum a declarat primul ministru As Sallal — dezvoltarea agriculturii şi a economiei ţării. Pe pămînturile expropiate de la fosta familie regală vor fi create ferme model. În anul viitor va începe o largă campanie pentru lichidarea analfabetismului. Republica Arabă Yemen va duce o politică de pace cu toate popoarele.

...Iată, cititorule, pe scurt, cîteva aspecte ale ţării din care se exportă delicioasa cafea „Mocca". Mulţi savurau delicioasa băutură, dar puţini au fost aceia care au bănuit cu cît amar se obţineau boabele cafenii de către îndepărtatul şi oropsitul ţăran yemenit.

ŞT. Z.

În urma izgonirii de pe teritoriul Yemenului a invadatorilor străini, în Yemen s-au redeschis şcolile. În fotografie: aspect din timpul unei lecţii — fotografie din gazeta egipteană „Al Ahram".

Din lumea capitalistă

LUCRURI OBIŞNUITE LA EI

Săptămîna trecută radioteleviziunea franceză, presa au relatat cu lux de amănunte o întîmplare tragică pe care au calificat-o „senzaţională". Despre ce este vorba? Un om simplu, un „oarecare" — cum a fost numit de presa pariziană — muncitorul Cros s-a văzut nevoit ca, într-una din zile, să-şi adune ce brumă agonisise în viaţa lui prea plină de încercări grele şi să apuce calea bejeniei. În speranţa că va găsi ceva de lucru în capitală, Cros a sosit la Paris cu soţia şi cei 6 copii ai săi. De lucru a găsit ceva, într-adevăr, dar o casă în care să locuiască el şi ai săi, o casă a cărei chirie s-o poată plăti, n-a fost chip să-şi afle. A locuit o vreme într-un cort la marginea Parisului, apoi frigul l-a gonit de acolo. Unde? Cros a aflat că în suburbia Hanter se găseşte o casă, nelocuită. Disperat, şi-a mutat familia acolo... În Franţa capitalistă însă, ordinea e... ordine! A intervenit imediat poliţia şi l-a azvîrlit afară cu mobila, cu copii cu tot. Cui să se plîngă Cros? De-ar fi numai el în situaţia asta poate, totuşi, ar mai fi fost de făcut ceva, dar numai la Paris sînt mii şi mii asemenea lui.

Alt caz — întîmplat la Roma, capitala altui stat „liber" din lumea capitalistă. Rosario Tripodi, de 11 ani, accidentat de un automobil, a fost internat într-un spital. Cînd s-a însănătoşit şi i s-a dat drumul, Rosario a declarat că el n-are unde se duce: „N-am casă — a suspinat micuţul — mama, fraţii mei dorm pe unde apucă: în ganguri, sub poduri, într-un grajd... Tata e tuberculos şi-i internat în spital de mai multe luni. De cînd a plecat el, noi n-am mai putut plăti chiria şi proprietarul ne-a dat afară..." Cîţiva sanitari s-au gîndit să-l cazeze în continuare; unde? La camera mortuară — unde Rosario a petrecut cîteva nopţi de groază. Direcţia spitalului însă l-a descoperit şi acolo, iar acum, Rosario, mama sa şi cei 6 fraţi, colindă din nou în căutarea unui adăpost.

Vrînd cu tot dinadinsul să ascundă mizeria lumii capitaliste, dar neputînd să treacă, totuşi, sub tăcere asemenea barbarii, presa burgheză le prezintă ca pe nişte fapte „senzaţionale", rare. Dar asemenea întîmplări se petrec cu miile în ţările subjugate sacului cu bani, asemenea lucruri sînt fapte obişnuite acolo. Ele prezintă în adevărata sa lumină faţa, mereu mai hîdă, a lumii capitaliste.

PENTRU MICII TEHNICIENI

Construiți-vă un model de submarin

Înainte de a începe lucrul, luați o coală de hîrtie dreptunghiulară cu lungimea de 500 mm și lățimea de 350 mm și desenați, mărind cu ajutorul pătrățelelor, desenul alăturat. Pe lîngă corp și punte, modelul mai are piesele următoare: **chioșcul** (15) cu **puntea de comandă** (19). Pe părțile laterale ale corpului sînt montate cele patru **cîrme de adîncime** (25 și 28). Dedesubt, pe corp, fixați **balastul de plumb** (7), **cîrma de direcție** (10) și **aparatul motor.**

Aparatul motor se compune din **cîrligul de la prova** (24), **suportul cu lagărul** (11), **axul port-elice** (8), **elicea** (9) și **motorul de cauciuc** (27).

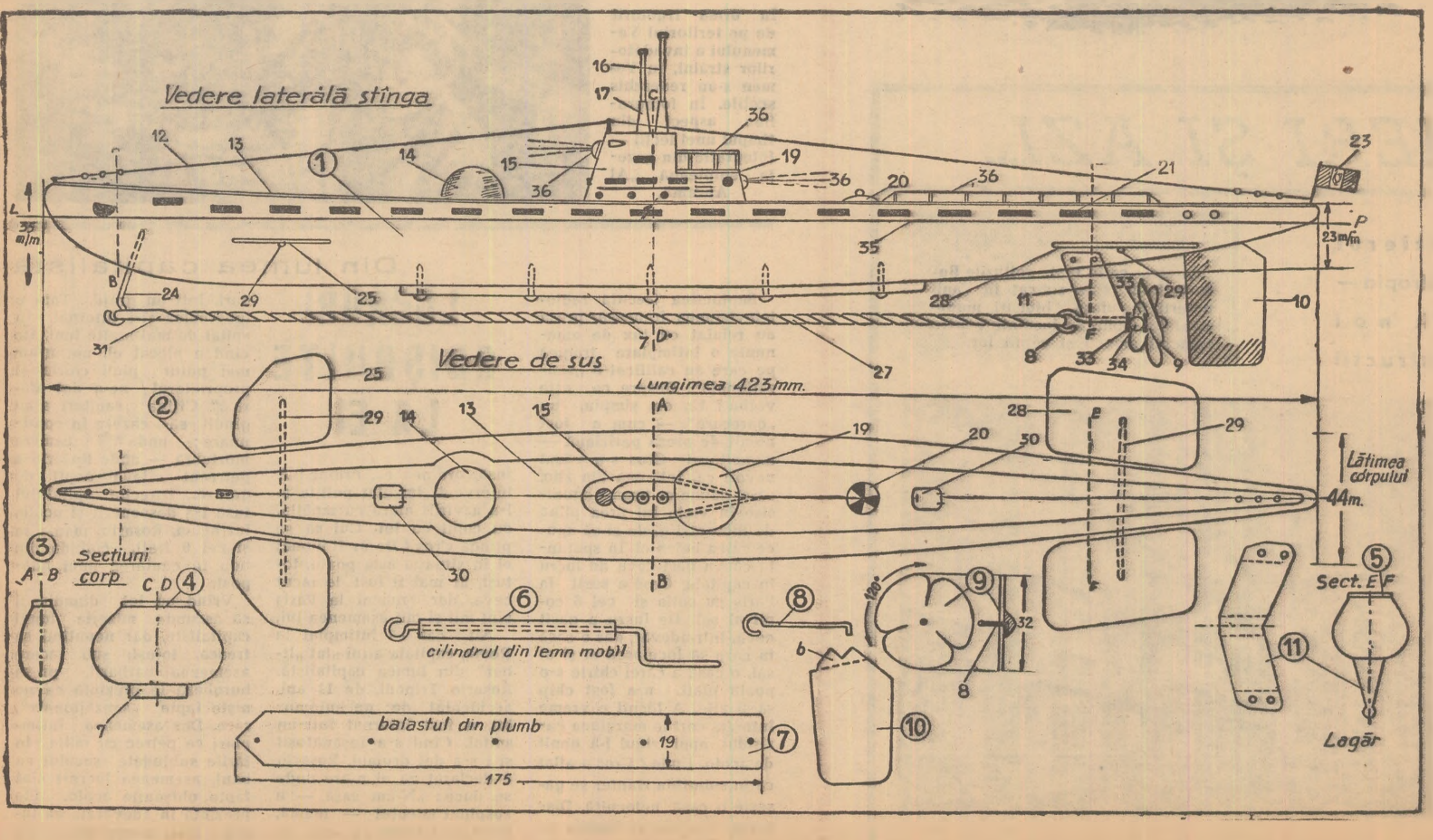
În afară de aceste piese mari, modelul mai are și unele mai mici ca: **periscopurile** (16 și 17), **reflectoarele** (36), **cupola de cercetare** (14), **intrările în submarin** (30), **cupola pupa** (20). Acum alegeți o bucată de lemn de tei (sau alt lemn de esență moale) fără defecte, din care pregătiți blocul corpului submarinului. Forma acestui bloc e paralelipipedică și are dimensiunile 423 x 44 x 35 mm. Pe fețele și capetele acestui bloc trasați linia axului și conturul corpului văzut de sus și lateral. În continuare tăiați cu fierăstrăul conturul corpului pe care-l neteziți cu rașpelul. Mai departe îl neteziți cioplindu-l cu dalta sau cu cuțitul și apoi fasonați-l cu rașpelul și cu pila, întocmai cum arată și dimensiunile celor trei secțiuni (3-4-5). Acum șlefuiți-l bine cu hîrtie sticlată. Puntea (13) o faceți din placaj sau dintr-o placă de lemn cu dimensiunile 420 x 30 mm și groasă de 1 sau 2 mm. După ce i-ați trasat conturul, o decupați cu traforajul netezind-o cu pila și hîrtia sticlată. Puntea o fixați cu clei și ținte pe partea superioară a corpului. Confecționați acum chioșcul submarinului (15) dintr-o bucată de lemn cu dimensiunile 60 x 23 x 15 mm, pe care-l formați așa cum e reprezentat pe desen și lipiți-l pe punte. Fixați și restul pieselor-detalii din lemn. Acum, modelul asamblat curățați-l de clei, șlefuiți-l și dați-i cu ulei de in fiert și cu chit. După uscare îl șlefuiți din nou și-l vopsiți cu vopsele de ulei. Mai departe urmează să confecționați piesele metalice ale submarinului. Aceste piese le faceți din **tablă groasă de 0,5 mm** și din **sîrmă groasă de 1 sau 1,5 mm.** Acum confecționați cele 4 cîrme de adîncime (25 și 28) și cele 2 axe ale lor (29), așa cum sînt pe desen. Mai înainte, pe locul unde se fixează axele cîrmelor de adîncime, dați două găuri străpunse cu un burghiu mai mic decît aceste axe. Direcția acestor găuri trebuie să fie paralelă cu suprafața punții. Lipiți cu cositor cîte o cîrmă pe fiecare ax, iar după aceasta introduceți axele în găurile lor. În continuare lipiți și celelalte 2 cîrme orizontale în așa fel încît fețele lor să fie așezate pe același plan. Acum confecționați din sîrmă cîrligul din provă (24), axul port-elice (8) și manivela de răsucire a motorului. Cîrligele acestor piese le faceți cu un clește cu fălcile rotunde. Pe o bucată de tablă trasați desenul suportului lagărului (11) după aceea îl decupați și-l îndoiți ca în desen. Lagărul are forma tubulară și e foarte puțin mai mare decît diametrul axului port-elice. Acum trasați pe tablă desenul elicei (9) cu diametrul de 32 mm, și-i tăiați conturul cu foarfeca, iar în centrul ei dați gaura de fixare pe ax. Introduceți pe axul elicei două șaibe mici (33), iar între ele o mărgea (34) cu diametrul de 5-6 mm și elicea. Capătul drept al axului îl îndoiți cca. 3—4 mm la unghi drept și-l lipiți cu cositor de elice. Așezați axul port-elice în lagărul suportului și răsuciți palele elicei de la dreapta spre stînga la un unghi între 25°—35° în raport cu axul ei. Dedesubtul corpului fixați suportul axului port-elice și cîrligul provă cu axele lor pe aceeași linie. Acum șlefuiți și vopsiți din nou modelul. Motorul (27) confecționați-l dintr-un singur fir de cauciuc lung de cca 1,50 m sau din 4 fire lungi de 350 mm cu secțiunea de 1x1, 1x2, 1x3 mm etc. Capetele șuvițelor înfășurați-le cu ața ca să faceți ochiurile de fixat în cele două cîrlige. După ce ați confecționat și cîrma de direcție (10) montați-o cu cele două aripioare (b) în corpul modelului, pe locul ei. Pe chioșcul submarinului fixați periscopul (16) iar restul pieselor — pe corpul modelului. Balastarea modelului o faceți pe cale experimentală, operație foarte importantă și care trebuie făcută cu răbdare și atenție, procedînd astfel: lansați pe apă submarinul și fixați provizoriu balastul de plumb (7). Submarinul trebuie să se cufunde pînă aproape de acoperișul chioșcului iar linia fundului să fie paralelă cu suprafața apei și totodată să nu fie înclinat în borduri. În caz contrar, măriți sau micșorați greutatea balastului, ori mutați-l după caz în așa fel încît submarinul să aibă o stabilitate bună. Mai departe, verificați cum funcționează motorul, cum merge modelul pe apă. Ca să răsuciți motorul, trebuie să-l desfaceți din cîrligul axului elicei, îl lungiți de 2-3 ori și cu manivela (6) îl răsuciți de 200—300 de ori după calitatea cauciucului. După aceasta operație îl fixați din nou în cîrligul lui și țineți modelul cu mîna dreaptă de partea elicei iar cu mîna stîngă de partea din față.

Înainte de a da drumul modelului în apă, reglați cîrmele de adîncime (25-28), înclinîndu-le cu marginile din față în jos, în așa fel ca toate patru să fie așezate pe același plan (unghi). Cînd submarinul se va opri el va reveni singur la suprafața apei, datorită flotabilității lui. În timpul navigației verificați cîrma de direcție dacă păstrează drumul drept. Vopsiți acum definitiv modelul cu o singură culoare, sau de la linia de plutire în sus în alb sau altă culoare, iar dedesubtul ei cu roșu. Ferestrele (21) le pictați cu negru, iar linia de plutire (35) cu alb sau negru. Montați submarinului antena (12), pavilionul țării noastre (23) și balustradele (36). Acum modelul este gata și puteți să participați cu el la concursul micilor tehnicieni din acest an școlar, pregătindu-vă astfel pentru primirea distincțiilor pionierești.

Succes la concurs!

Prof. NICOLAE DUMITRAȘCU
cercul de navomodelism al
Palatului pionierilor, București

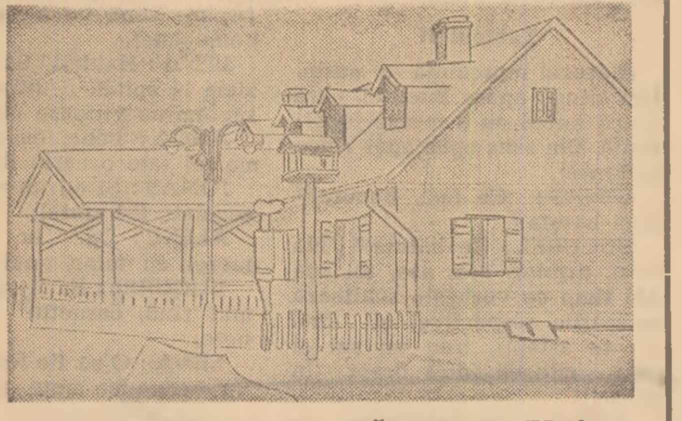

CONCURSUL NOSTRU DE CORESPONDENȚE ȘI DESENE • CONCURSUL NOSTRU DE CORESPONDENȚE ȘI DESENE • CONCURSUL NOSTRU DE CORESPONDENȚE ȘI DESENE • CONCURSUL NOSTRU DE CORESPONDENȚE ȘI DESENE

Pînă acum, în cadrul Concursului de corespondențe și desene — organizat în cinstea celei de-a XV-a aniversări a Republicii Populare Romîne, — *au sosit la redacție sute de corespondențe și desene din regiunile* Ploiești, Argeș, București, Banat, Dobrogea, Cluj, Iași, Galați și Bacău. *Așteptăm cît mai multe vești și de la pionierii din regiunile* Suceava, Brașov, Maramureș, Hunedoara, Mureș-Autonomă Maghiară *și orașul* București.

„LA PLANTAT PUIEȚI" desen executat de Costache Eugen, cl. a VII-a, Școala de 8 ani nr. 8, CLUJ.

CABANA „CĂPRIORUL" NĂDRAG-PADEȘ desen executat de Radu Carol, cl. a VII-a, Școala medie din comuna Nădrag, reg. BANAT.

EXCURSIE LA „CĂPRIORUL"

E o dimineață senină de toamnă. Căldura soarelui abia a topit roua de pe covorul de frunze galbene și sîngerii. Pădurea abia s-a scuturat de răcoarea zorilor cînd prin poieni s-au auzit cîntece pionierești.

Pionierii, băieți și fete, au pornit în excursie!

Unul după altul, pe poteci de munte, școlarii înaintează spre vîrful Padeș, unde vor poposi la frumoasa cabană „Căpriorul". Dar pînă acolo mai au de mers...

Iată, poienița aceasta e minunată. „Ce-ar fi să ne oprim" propun unii. Și grupul excursioniștilor de la Școala de 8 ani din comuna Nădrag face primul popas. Pe loc încep jocurile, cîntecele răsună pînă departe, iar pentru că locurile sînt într-adevăr pitorești, fotografii amatori țin să le imortalizeze pe peliculă.

Culorile pastel cu care toamna a pictat pădurea sînt încîntătoare dar grupul pornește din nou la drum, doar sus îi așteaptă cabana...

După aproape trei ore de mers au ajuns la cabană. Este, într-adevăr, frumoasă așa că desenatorii și fotografii se grăbesc care mai de care să rețină imaginile pentru gazeta unității. In joc și voioșie, ziua la cabană a trecut pe nesimțite. O dată cu soarele care cobora spre asfințit copiii au pornit spre casă, mulțumiți că excursia pe care au făcut-o i-a ajutat să cunoască noi frumuseți ale locurilor natale.

MARC FLORICA
cl. a VII-a,
Școala medie
Nădrag, reg. Banat

Sport • Sport • Sport

Finala de atletism din cadrul cupei orașului București a luat sfîrșit

Cei mai talentați alergători, săritori și aruncători, selecționați dintre zecile de mii de elevi și eleve din școlile de 8 ani, medii și profesionale s-au întîlnit duminică de dimineață pe stadionul Republicii în finalele de atletism din cadrul competiției „Cupa orașului București". Încurajați frenetic de colegii și de profesorii lor aflați în tribune, cei peste 450 de finaliști au luptat cu fiecare zecime de secundă, căutînd să obțină rezultate cît mai valoroase. S-au clasat pe primele locuri (clasele V-VI și VIII), următorii:

LUNGIME (băieți și fete):

Clasa a V-a: Cosmănescu Andrei (Școala medie nr. 32) **4,47 m**; Georgescu Corina (Școala de 8 ani nr. 150) **3,89 m**;

Clasa a VI-a: Diaconescu Liliana (Școala nr. 36) **4,14 m**; Georgescu Mihai (Școala nr. 166) **5,25 m**;

Clasa a VIII-a: Adrian Rodica (Școala medie nr. 26) **4,27 m**; Anton Avram (Școala medie nr. 25) **5,62 m**;

GREUTATE (fete și băieți):

Clasa a VIII-a: Rusu Iozefina (Școala medie nr. 22) **9,00 m**; Manișali Nicolae (Școala medie nr. 22) **12,62 m.**

50 m PLAT (fete și băieți):

Clasa a V-a: Ion Gabriela (Școala medie nr. 6) **8 sec.** Sănulescu Constantin (Școala de 8 ani nr. 114) **7' 3 sec.**

Clasa a VI-a: Stănescu Elena (Școala de 8 ani nr. 75), Maciuc Cornel (Școala de 8 ani nr. 103) **7,2 sec.**

60 m PLAT (fete):

Clasa a VIII-a: Strulovici Korina (Școala nr. 22) **8,6 sec.**

80 m PLAT (băieți):

Clasa a VIII-a: Dinu Viorel (Școala medie nr. 3) **10 sec.**

NICULAE BULGARU

Intîlnire cu Voinescu

Jucătorii echipelor de copii *„Progresul"* și *„Sudorul"* din București l-au invitat în mijlocul lor pe maestrul sportului *Ion Voinescu*, portarul echipei *„Steaua"*, prietenul micilor iubitori de fotbal.

— *Tovarășe Voinescu*, *întreabă emoționat un băiat de la „Progresul", spuneți-ne cînd ați apărut întîia oară pe teren?*

— Am apărut pe stadion, prima dată, în 1940. Aveam 11 ani. M-a atras vuietul mulțimii adunate pe stadionul din cartierul Belu. Tot timpul am urmărit jucătorii și mingea, gîndindu-mă dacă n-aș putea juca și eu... Ulterior, am avut norocul să fiu primit într-o echipă de pitici, cu drept de echipament.

— *Cum?* — *se miră un jucător de la „Progresul"* — *nu primeau toți jucătorii echipament?*

— Voi primiți astăzi tot ce vă trebuie de la clubul unde faceți sport, aveți terenuri curate, bine amenajate, antrenori care se ocupă de pregătirea voastră sportivă; pe vremea capitaliștilor însă se descurca fiecare cum putea. Mulți tineri talentați considerau un privilegiu să atingă o minge adevărată, cu cameră și anvelopă în regulă. De obicei, băteau pe maidane o biată minge de cîrpă.

— *După aceea, unde ați jucat?*

— După cîțiva ani am ajuns în echipa de seniori „Dragoș Vodă", unde am jucat destul de bine. În 1946 eram jucător în categoria B. iar după un an am apărut pentru prima dată în categoria A, la o echipă din Tg. Mureș.

— *Tovarășe Voinescu, care au fost întîlnirile cele mai grele și mai interesante la care ați participat?*

— Îmi amintesc de meciul cu Iugoslavia, la Belgrad, cîștigat de noi cu 1—0 și de cel de la Helsinki, cîștigat de naționala Republicii Populare Ungare cu 2—1. Am jucat în echipa R.P.R. de 22 de ori.

— *Ce trebuie să facă un portar ca să joace bine? întreabă într-un glas... portarii de la „Progresul" și „Sudorul".*

— Un portar trebuie să aibă curaj și inițiativă, simț de răspundere. Jocul de fotbal, ca oricare alt sport, cere voință, un antrenament susținut și o atitudine sportivă pe teren.

Copiii căutau să nu le scape nici un cuvînt, nici un gest al „veteranului" Voinescu. De cîte ori nu l-au admirat pe teren... Poate că atunci unii au spus: „Ce înseamnă să ai talent!" Iată, însă, că Voinescu vorbește nu numai despre talent, ci și despre voință, perseverență, seriozitate, antrenament... Cu siguranță, sînt lucruri la care nu poate să nu se gîndească cel care vrea să devină cu adevărat sportiv.

CRISTINA RONCEA

Rugbiștii romîni au obținut o victorie de prestigiu:

R. P. ROMÎNĂ — FRANȚA 3-0

● Duminică, pe Stadionul „23 August" din Capitală, echipa țării noastre a învins echipa Franței la rugbi, cîștigînd pentru a doua oară în ultimii doi ani. Scorul a fost realizat de jucătorul Al. Penciu. De-a lungul celor 80 de minute de joc — dar mai ales în partea a doua — echipa noastră de rugbi a dominat categoric, făcînd dovada unei pregătiri fizice superioare, a unei puteri de voință deosebite.

● La Wittenberg, echipa de tineret a R.P.R. a învins echipa de tineret a R.D. Germane, la rugbi, cu 53—6.

Nota 10 la cuvîntul dat

Schiță dramatică într-un act de ȘTEFAN TITA

Tabloul I

(Decor : un interior obișnuit. O masă, cîteva scaune, o oglindă, o etajeră cu cărți. Două uși. La ridicarea cortinei, Lena, așezată la masă, își face lecțiile. După cîteva clipe, din stînga apare Bucurel. La gît poartă cravața roșie).

BUCUREL : Bună ziua, Lena !

LENA : Bună, Bucurel ! **(observînd cravata roșie).** Ce ? Ai primit cravata roșie ? Ia uită-te !... Și nu ne-ai spus nimic înainte... Ca să ne faci o surpriză ? **(îl îmbrățișează).** Bravo, te felicit din toată inima.

BUCUREL : **(fără a manifesta o deosebită bucurie).** Mulțumesc. Ce face mama ?

LENA : E tot așa.

BUCUREL : Ce-a spus doctorul ? **(Lena dă din umeri).** Mai e nevoie să fie internată ?

LENA : Nu se știe. A spus să mai așteptăm o zi, două... I-a prescris și alte doctorii. **(Bucuroasă).** Dar cel mai bun medicament l-ai adus tu, acum **(arată cravata).** Nici nu știi cît o să se bucure. **(Bucurel, îngîndurat, își plimbă degetele peste cravată, apoi întreabă) :**

BUCUREL : Pot s-o văd ?

LENA : Nu, acum doarme. Hai, spune-mi, cum a fost ?

BUCUREL : Cum să fie !

LENA : Mai întrebi ? Povestește-mi cum a decurs solemnitatea.

BUCUREL : Lasă, am să-ți povestesc altă dată.

LENA : Ba nu, spune-mi acum. Au fost și invitați ? **(observă că Bucurel e întunecat).** Dar ce e cu tine ? În loc să fii bucuros, parcă ți s-au înecat corăbiile.

BUCUREL : Ei, mi s-au înecat corăbiile... **(Pauză. Bucurel tace întunecat).**

LENA : Ești necăjit că-i mama bolnavă... Nu-i așa ? De ce nu vorbești ?

BUCUREL : Ascultă, Lena... **(vrea să vorbească, dar se oprește).**

LENA : Ei, de ce taci ? **(scurtă pauză).** Îmi ascunzi ceva.

BUCUREL : Nu-ți ascund nimic.

LENA : Ar fi mai bine să-mi spui ce ai pe suflet. Să te ajut cu ceva ?...

BUCUREL : N-ai la ce să m-ajuți... Hai, vreau s-o văd pe mama.

LENA : Ai răbdare, cînd s-o trezi.

BUCUREL : Am să umblu pe vîrfuri. Spune, o să se bucure că... **(arată cravata).**

LENA : Mai întrebi, Bucurel ? Știi cît era de mîhnită că nu erai pionier. Îți amintești ce spunea : Cum, fiul unui muncitor fruntaș să nu fie pionier ? **(Pauză).** A suferit foarte mult.

BUCUREL : Crezi că... **(se oprește).**

LENA : Ce să cred, Bucurel ?

BUCUREL : Crezi că din pricina mea s-a îmbolnăvit ?

LENA : Nu, Bucurel ! Dar sînt sigură că bucuria pe care i-o aduci, o să-i ajute la vindecare.

BUCUREL : **(oftînd).** Poate nu va mai fi nevoie de spital. Hai, vreau s-o văd.

LENA : Stai, să intru eu mai întîi. Dacă nu doarme te chem și pe tine.

BUCUREL : Bine !

(Lena iese prin dreapta. Cîteva minute Bucurel rămîne singur. Se plimbă prin odaie. Se privește în oglindă, mîngîindu-și cravata. Intră Alexe, Ionaș, Anca. Bucurel a rămas cu degetele pe piept).

IONAȘ : Noroc, Bucurel !

BUCUREL : **(vădit stînjenit).** A, voi sînteți ?!

ANCA : Nu te bucuri c-am venit ?

BUCUREL : Ba da, cum nu !

ANCA : Hm, nu prea se cunoaște. Faci o mutră parcă...

IONAȘ : **(completînd)...** Da, de parcă ai fi la tablă fără să știi lecția.

ANCA : Lasă că în ultima vreme s-a întîmplat tot mai rar lucrul acesta.

ALEXE : Rar dar bine ! **(toți fac haz).**

BUCUREL **(întunecat).** Vă arde de glumă ? Ședeți !

ALEXE : N-am venit în vizită. Am trecut pe la tine să mergem împreună la meditație. **(Observînd cravata roșie la gîtul lui Bucurel).** Dar cu ce drept ți-ai pus cravata de pionier ?

BUCUREL : **(căutînd o explicație).** Păi...

ALEXE : Cum „păi" ! Ce vorbă-i asta ? **(mînios).** E nemaipomenit !

BUCUREL : **(hotărît să vorbească).** Să vezi, Alexe, mama...

ALEXE : **(nevrînd să asculte și ridicînd tonul).** Înainte de orice explicație, fă bine și scoate cravata !

BUCUREL : De ce țipi la mine ? Te rog, ascultă-mă...

ALEXE : N-am ce s-ascult ! **(imperativ).** Dezleag-o imediat !

ANCA : Vorbește-i totuși mai frumos, chiar dacă a greșit.

ALEXE : Îi vorbesc încă prea frumos ! **(lui Bucurel).** N-auzi ? Scoate cravata !

BUCUREL : **(îndîrjit de atitudinea lui Alexe).** Fă bine și lasă-mă-n pace ! Chiar dacă ești președinte, mie n-ai dreptul să-mi dai dispoziții. Eu nu sînt pionier.

ALEXE : Atunci cum îndrăznești să porți cravata ?

BUCUREL : Dac-ai ști, poate că... **(se oprește).**

ANCA : Nu, Bucurel, nu există justificare. Cravata de pionier se poartă numai după ce ai primit-o de la organizație...

IONAȘ : E un crîmpei din steagul de luptă al clasei muncitoare.

ALEXE : Ai auzit ? Și ca s-o porți, trebuie s-o meriți ! Pricepi ? **(Accentuează). S-o meriți !**

IONAȘ și ANCA **(într-un glas).** Da ! S-o meriți ! **(Pauză).**

BUCUREL : Voi n-o să înțelegeți niciodată de ce am făcut-o...

ANCA : **(blajin).** Bucurel, ai să ne spui pe urmă. Hai, acum scoate-ți cravata și nu fi supărat pe noi.

(Bucurel își desface cravata. În toată atitudinea lui se observă o frămîntare, o vizibilă părere de rău. Cu gesturi măsurate i-o predă Ancăi).

BUCUREL : Poftim cravata. **(Pauză prelungită. Îngîndurare).**

ANCA : Și acum vorbește !

BUCUREL : Nu, n-am ce să vorbesc.

IONAȘ : Măi, Bucurel, nu fi îndărătnic. Dacă te apasă ceva pe suflet, cui să spui dacă nu nouă, colegilor, prietenilor tăi ?

BUCUREL : Nu știu dacă Alexe mi-e cu adevărat prieten.

ANCA : Alexe ți-e tot atît de bun prieten ca și noi.

ALEXE : Nu vreau să mă scuz, dar uneori din prietenie ești obligat să fii mai aspru. **(Pauză).** Totuși, ar fi bine să ne spui de ce ți-ai pus cravata.

BUCUREL : Cînd am vrut să vorbesc, nu m-ați ascultat. Nu, mai bine tac.

ALEXE : N-ai de ce să fii supărat pe noi ; trebuie să înțelegi că n-am făcut-o din răutate. **(Către Anca și Ionaș).** Aș fi vrut să-l ascult pe Bucurel, dar dacă nu vrea... Îmi pare rău. Eu plec. Voi mai rămîneți ?

ANCA : Nu pleca ! Poate Bucurel o să ne mărturisească de ce...

(În clipa aceasta intră Lena. Nu sesizează pentru moment prezența celorlalți copii).

LENA : Hai, Bucurel, vino ! Știi, nu i-am spus încă nimic. Să-i facem o surpriză. **(Observîndu-i pe Anca, Alexe, Ionaș).** A, ați venit și voi ? Cu atît mai bine ! Mergem împreună.

ANCA : Unde, Lena ?

LENA : La mama. O să se bucure cînd o să vă vadă.

BUCUREL : (grăbit). Nu ! N-au ce căuta. Mama e bolnavă și apoi...

IONAȘ : Cum se simte mama, Lena ?

LENA : E tot așa. Dar cel mai bun medicament i l-a adus acum Bucurel. O să fie fericită cînd l-o vedea cu... **(Observă că Bucurel e fără cravată).** Dar unde ți-e cravata, Bucurel ? **(Bucurel tace).** De ce ți-ai scos-o ? **(Moment de stupoare. Copiii înțeleg acum motivul pentru care Bucurel și-a pus cravata).** De ce taci, Bucurel ?

ANCA : A, abia acum îmi dau seama... **(Se oprește).**

LENA : **(intuind că se petrece ceva).** Despre ce anume, Anca ?

ALEXE : Lena, tu trebuie să cunoști adevărul !

LENA : Dar vorbiți o dată ! Ce s-a întîmplat ?

IONAȘ : Anca, spune-i tu ! **(Lena observă cravata în mîinile Ancăi).**

LENA : Nu e nevoie să-mi spună nimic. Am înțeles totul **(către Bucurel).** De aceea ai fost atît de frămîntat ? Că ți-ai pus cravata fără să fii pionier ? **(Bucurel face semn afirmativ din cap. Moment de tăcere).** Ce bine că nu i-am spus mamei nimic !

BUCUREL : Da, bine... Acum știu ce am de făcut. **(Hotărît).** Am să fac totul să merit și eu cravata roșie ! Să fiți cu toții mulțumiți de mine. Și... să fiu și eu mulțumit de mine.

ANCA : Și noi o să te ajutăm din toată inima !

Tabloul II

(Decorul reprezintă o curte. Din stînga apare Bucurel, care joacă fotbal cu o minge închipuită. Din sens opus apar Anca și Ionaș).

IONAȘ : Ce faci, Bucurel ? Joci bătuta ?

BUCUREL : Ce bătută ? Nu vezi, driblez, așa, așa, tot așa **(în timp ce vorbește schițează mișcările respective)** și cînd nu te aștepți, trag un șut și pac, mingea intră drept în plasă !

ANCA : **(prinzîndu-se în joc).** Și eu ca suporter strig : Haide, Bucurel ! Haide, Bucurel !

BUCUREL : Ei, da, văd că te pricepi la sport ! **(Schițează iar o lovitură).** Să mai tragem un șut !

IONAȘ : **(prinzîndu-se și el în joc).** Gol ! Gol !

BUCUREL : **(satisfăcut).** Da, a fost un gol imparabil.

ANCA : Al cîtelea gol e ?

BUCUREL : Al treilea !

ANCA : Cu neputință !

BUCUREL : Dacă-ți spun !

ANCA : Ai greșit socoteala...

BUCUREL : Repet : e al treilea gol.

ANCA : Da, de unde ! E al optălea !

BUCUREL : **(făcînd ochii mari) :** Al optălea ?

IONAȘ : **(înțelegînd intenția Ancăi).** Exact : opt la matematici, opt la istorie !

ANCA : Și tot opt la respectarea cuvîntului dat că-ți vei îndrepta notele.

IONAȘ : Să-i dăm nouă, Anca !

ANCA : Poate o să merite și zece, dar deocamdată îi dăm opt. **(Pauză).** Dar Lena unde a rămas ?

BUCUREL : Vine-ndată ! Uite-l și pe Alexe. **(Apare Alexe cu un buchet mare de trandafiri).**

ALEXE : Mi se pare că nu m-am înșelat, Bucurel ?

BUCUREL : Cu ce ?

ALEXE : Cu florile preferate. **(îi arată buchetul).**

BUCUREL : Nu, nu te-ai înșelat. Mama o să se bucure cînd va vedea trandafirii tăi. **(Apare Lena cu o cutie de bomboane).**

LENA : Haideți ! Să nu întîrziem la spital. E ultima vizită, săptămîna viitoare vine acasă.

ANCA : Lena, eu i-am luat mamei tale o carte **(i-o arată).**

IONAȘ : Și eu un pachet de șocolată **(i-l arată).**

ALEXE : Dar tu, Bucurel, mergi cu mîna goală ?

BUCUREL : Eu îi duc, în primul rînd, carnetul meu de note.

LENA : O să fie fericită cînd va vedea ce note ai luat.

ANCA : Și, altceva ce-i mai duci ?

BUCUREL : Făgăduiala că mă voi strădui să merit cît de curînd cravata de pionier. Știți : e un angajament față de organizația de pionieri, față de profesori...

TOȚI ÎN COR : Bravo !

ANCA : Ei bine, Bucurel, eu îți dau de pe acum nota zece la respectarea cuvîntului dat !

(Pornesc cu toții prin dreapta).

— SFÎRȘIT —

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața „Scînteii", telefon 17.60.10, 17.60.20 ; Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii